

ВЫЗНАЧАЛІ ШЛЯХІ РАЗВІЦЦА...»

часам. У кожным раёне — тую ж невялікую інфекцыйную бальніцу, якая нас сёння ратуе. Мы захавалі выдатную адукацыю ў ахове здароўя. Да нас едуць вучыцца быць урачамі і плацяць за гэта дзясяткі мільёнаў долараў. У нас добрая адукацыя і — як вынік — добрыя ўрачы.

У перыяд пандэміі ў краіне закупілі ўсё неабходнае, мабілізавалі прадпрыемствы на вытворчасць кіслароду, калі яго раптам аказалася недастаткова, і пры гэтым не перапынілі планавага лячэння людзей. На пераадоленне пандэміі і яе наступстваў толькі ў сферы аховы здароўя ўжо патрачана больш як \$2 млрд. Больш за два, калі ўзяць усе крыніцы.

Наведваючы «чырвоныя зоны», размаўляючы з урачамі і пацыентамі, я неаднаразова пераконваўся ў высокім прафесіяналізме і дакладных дзеяннях медыкаў. Мы падтрымалі нашых медыкаў, у тым ліку матэрыяльна, і будзем падтрымліваць, як бы гэта ні было дорага...

Сітуацыі з татальнымі лакдаўнамі і ковід-абмежаваннямі паказваюць глыбіню расколу паміж заходнімі элітамі і народам. **Мы ж навучыліся жыць з пандэміяй без надзвычайных крокаў. З першых дзён мы змаглі адаптавацца да новых умоў і ў максімальна сціснутыя тэрміны знайсці інавацыйныя рашэнні гэтай праблемы без істэрый і мітусні.**

Сёння ўжо Захад і Расія не саромеюцца: слова ў слова паўтараюць тое, што я казаў два гады таму. Што трэба для таго, каб пераадолець COVID? Першае — не павінна быць панікі, і другое — вакцына. Хто толькі нас за гэта ні крытыкаваў, а сёння ўвесь свет ідзе па беларускім шляху. І яны не могуць нам дараваць тое, што сёння самі змушаны гэты шлях паўтараць, прызнаючы такім чынам нашу правату. Але які цынём: **укараняючы ў барацьбе з вірусам беларускі досвед, працягваюць нас за гэты адмысловы шлях лячэння душыць. Гэта адна з прычын ціску на нас.**

Наша рэагаванне на пандэмію каранавіруса выразна паказвае, што мы можам не толькі з годнасцю выходзіць са складанасцяў, але і задаваць новы тон у пераадоленні глабальных праблем. Гэта пацвярджае суверэннае палітыкі Беларусі. Мы заўсёды самі прымалі рашэнні, вызначалі шляхі развіцця. І так будзем рабіць заўсёды, абаяраючыся на нашы перакананні і каштоўнасці».

«КРЫНІЦА НАШЫХ КАШТОЎНАСЦЯЎ — ГІСТАРЫЧНАЯ ПАМЯЦЬ»

«Каштоўнасці — гэта код нацыі. Тое, без чаго не будзе нас, беларусы».

Жыццяздольнасць нацыі напружана залежыць ад глыбіні і багацця духоўнай спадчыны, якую мы прымножым і перададзім будучым пакаленням. **Наш арыенцір — не грамадства спахывання, а грамадства адукаваных і свядомых грамадзян, асэнсавана ўцягнутых у стварэнне роднага дома — Беларусі.**

У нашай традыцыі прырытэт грамадскіх інтарсаў над асабістымі. Хоць нас доўгі час «апраменьвалі» наймагутнейшым уплывам ідэй індывідуалізму і спахывецтва, гэта робяць і цяпер. У ментальнасці беларусаў — шанаванне старэйшых і павага да дзяржавы. Але нашу моладзь мэтанакіравана падштурхоўваюць да канфлікту пакаленняў, усёдазволенасці і анархіі.

Беларусы разабраліся, што ім трэба. **Каштоўнасця ўстойлівасць стала асновай для згоды. Нам трэба будаваць дзяржаву, выходзячы з нашых ментальных традыцый.** Гэта фарватар дзяржаўнага развіцця. Як толькі адхілімся ад яго, прымерым на сябе чужыя лякалы — звалімся ў бездань...

Мы не заўсёды надавалі значэнне сваім каштоўнасцям, а некаторыя нават лічылі іх архаічнымі, ідэалізавалі чужое. Але ў сённяшнім зменлівым і штучным свеце аказалася, што мы са сваім кансерватыўным і традыцыйным мысленнем знаходзімся ў значна больш устойлівай пазіцыі. **Галоўнымі слупамі нашага каштоўнага падмурка выступаюць імкненне да міру і адзінства, нацыянальна-дзяржаўна ідэнтычнасць, пераемнасць і баланс культуры, гарманічнасць этнаканфесійных адносін, шанаванне сям'і як саюза мужчыны і жанчыны.**

Крыніца нашых каштоўнасцяў — гістарычная памяць. У найскладанейшых умовах загартаваліся нашы шматвяковыя духоўна-маральныя арыенціры, сфарміра-

ваўся сапраўдны беларускі характар. **Сёння мы больш гаворым аб Вялікай Айчыннай вайне, але гэта не азначае забыццё або непрыманне іншых этапаў развіцця нашай дзяржаўнасці.** На працягу гэтага года мы павінны да гэтага вярнуцца, каб паказаць усім, а асабліва нашым дзецям і моладзі, — хто мы і адкуль, што мы прайшлі і колькі страцілі чалавечых жыццяў, імкнучыся да нашай незалежнасці.

Менавіта таму бягучы год аб'яўлены годам гістарычнай памяці. Ён насычаны знакавымі для Беларусі датамі і юбіляямі, звязанымі з гісторыяй, навукай, культурай. Погляды і версіі, якія насаджаюцца, не павінны закрываць памяць аб мінулым.

Паглядзіце, як скажаецца гісторыя ў найбліжэйшых суседзях. На вуліцах еўрапейскіх сталіц, вызваленых Чырвонай Арміяй, праходзяць маршы малойчыкаў з фашысцкай свастыкай, нацыстаў ушаноўваюць як герояў, ладзяць паходныя шэсці ў іх гонар, зносяць помнікі савецкім ваярам-вызваліцелям. Ці маглі мы ўявіць такое некалькі дзясяткаў гадоў таму?

Мы працягнем адкрываць старонкі гісторыі Беларусі. Нельга не адзначыць важнасць і актуальнасць ініцыятывы Генеральнай пракуратуры па маштабным расследаванні злачынстваў супраць беларускага народа. Сёння выяўляюцца новыя факты гітлераўскай акупацыі. Гаворка ідзе аб мэтанакіраванай нацысцкай палітыцы генацыду на тэрыторыі Беларускай ССР. Яе крывавае вынік — знішчэнне больш як 3 мільёнаў жыхароў Беларусі.

Вельмі важна, каб сабраны масіў сведчанняў відавочцаў ваенных злачынстваў, вынікаў экспертыз і раскопак не лёг мёртвым грузам на архіўныя паліцы. Нельга дапусціць сцірання злачынстваў фашыстаў і іх памагатых з памяці гісторыі. Гучней за тысячы слоў аб іх злачынствах раскажваюць помнік дзецям — ахвярам Вялікай Айчыннай вайны ў вёсцы Чырвоны Берэг і іншыя гаротныя месцы на нашай зямлі...

Мы будзем дамагацца прызнання і асуджэння генацыду беларускага народа на міжнародным узроўні».

«РАССТАВІЦЬ АКЦЭНТЫ ў МИНУЛОМ ДЛЯ АБАРОНЫ БУДУЧЫНІ»

«Надышоў час расставіць акцэнты ў мінулым для абароны будучыні. Мы зрабілі яшчэ адзін крок. Новы статус лёсавызначальнай для нас даты — 17 верасня — стаў актамі гістарычнай справядлівасці. Цяпер гэтае свята заслужана стаіць нароўні з Днём Перамогі і Днём Незалежнасці.

І гэта не проста даніна памяці, памяці ўз'яднання нашага народа пасля дзесяцігоддзяў замежнай акупацыі. **Мы ўвекавечылі сімвал, важны для разумення геапалітычных пагроз, якія і праз сотню гадоў не страчваюць сваёй актуальнасці.**

Мы павінны памятаць, а нашы дзеці павінны ведаць, калі і як перакройваліся беларускія межы, каб дагэту чужым нацыянальным інтарэсам, і як гэта — жыць на роднай зямлі, але ў чужой дзяржаве.

Разважаючы над гэтым, вось пра што хачу сказаць. **Стагоддзямі, намаганнямі многіх пакаленняў, цярністым шляхам — часам цаной жыцця беларусы ішлі да набыцця нацыянальнай дзяржавы. Так, нашаму пакаленню не прыйшліся плаціць за суверэнітэт крывёй. Бог нам дапамог. А сёння мы павінны абараніць незалежнасць. Бо**

другога шанцу стварыць сваю дзяржаву не будзе.

Таму ў Год гістарычнай памяці мы зробім так, каб новае дзяржаўнае свята — Дзень народнага адзінства — яшчэ мацней загучала фактамі, падзеямі, імёнамі.

Гэта будзе наш адказ дамарослым рэваншыстам, якія мараць разбурыць сістэму, што вось ужо 28 гадоў забяспечвае незалежнасць дзяржавы, цэласнасць нашых граніц і нацыянальнае адзінства».

«НАС НЯСТОМНА СПРАБАВАЛІ ХІСТАЦЬ»

«У жніўні 2020-га была зроблена спроба назаўжды перапыніць звалючыю беларускай нацыі, перакрэсліць наша развіццё, адкінуць назад. Да ўлады хацелі прыйсці скавпныя, выключна цынічныя, беспрынцыпныя людзі, прасякнутыя пагардай да Беларусі. Каб у канчатковым выніку растварыць яе, паставіць на калені і падпарадкаваць знешняму ўплыву. Менавіта так, як сёння метадычна знішчаюць Украіну.

цанні. У ход пайшлі інфармацыйныя маніпуляцыі, заклікі да гвалту, падрыхтоўка баевікоў і тэрарыстаў, увоз зброі і боепрыпасаў. Ну і, нарэшце, арганізацыя зусім не мірных пратэстаў у жніўні 2020-га, якія ў выніку перараслі ў злачынныя формы самага радыкальнага кшталту...

Але, на шчасце, беларусы, як і ў самыя цяжкія часы гісторыі, праявілі палітычную мудрасць і дальнабачнасць, вызначыўшы свой выбар на стагоддзі».

«ПРАБЛЕМЫ, З ЯКІМІ МЫ СУТЫКНУЛІСЯ, МАЮЦЬ ЯРКА ВЫЯЎЛЕНАЕ ЗНЕСНЯЕ ПАХОДЖАННЕ»

«Мы, вядома, не адмаўляем, у краіне ёсць нейкая доля грамадзян, якія хацелі б іншай формы дзяржаўнага праўлення і ўладкавання, іншай улады. Гэта нармальна: дзяржаўная ўлада не шкалад «Прэзідэнт», каб усім падабацца. Яны, як правіла, заўсёды галасуюць супраць. Ад выбараў да выбараў гэтая частка вар'іруецца ў межах 10 працэнтаў. **Немалая меншасць, і яе меркаванне мы таксама будзем ўлічваць. Улічваць і адэкватна рэагаваць.**

Але гэта не датычыцца тых, каму хочацца разгулу бандытызму і анархіі. Давайце на хвіліну ўявім, што магло адбыцца, калі б у выніку так званых пратэстаў галасавання да ўлады раптам прыйшлі сёлетнія збеглыя.

У сваёй праграме яны хацелі пад выглядам шырокамаштабнай прыватызацыі і развіцця рынку зямлі правесці рэструктурызацыю, частковую і поўную прыватызацыю вялікіх і сярэдніх прадпрыемстваў, а, па сутнасці, кантраляваны распродаж сельгасугоддзяў і флагаманай прамысловасці. Усё было падзелена. Каму і на якіх умовах, мы ўжо цудоўна бачым. Тым, хто іх корміць сёння.

Яны прапаноўвалі далучыць Беларусь да будучай сістэмы паставак звадкаванага газу з ЗША ва Усходнюю Еўропу. Да чаго гэта прывяло? Паглядзіце на цяперашнія сплатавы кошты на газ. І якая чарга выстраілася супраць амерыканскія танкеры. Знайшлося б там месца Беларусі, калі сваім не хапае?

Яны прапаноўвалі «аптымізаваць» колькасць устаноў і супрацоўнікаў у сферы адукацыі і аховы здароўя, скараціць залішнюю колькасць бальнічных ложкаў. У выніку мы б атрымалі параліч усёй сацыяльнай сферы, масавую смяротнасць ад рознага роду хвароб.

Яны цягнулі Беларусь у НАТА, прапаноўвалі поўнасцю перайсці на натаўскія стандарты, накіроўваць беларускіх ваенных у адукацыйныя ўстановы і цэнтры краін Альянсу. Гэта прывяло б да вялізных выдаткаў на ўзбраенне і ў канчатковым рахунку — да ракет пад Смаленскам. Вы думаеце, Расія спакойна б на гэта глядзела?

Больш за тое, яны хацелі адмовіцца ад рускай мовы, прысягнуць экстрэмісцкім сімвалам, арганізаваць масавы знос помнікаў. Як вынік — распальванне грамадзянскага супрацьстаяння і разгул нацыяналізму. Адзін з пунктаў — царкоўны раскол па ўзоры ўкраінскай аўтакефаліі.

Відавочна, што людзі не змірыліся б з гэтым і мы атрымалі б бесперапынны канфлікт. Такое маладое грамадства, як наша, проста не перажыве б такога разбуральнага ўдару. **Выкладзеныя факты пацвярджаюць: усё, што мы прайшлі і перажылі, — гэта не спонтанныя атакі на ўладу або асабіста Прэзідэнта і не іх эмацыянальны парывы.**

Гэта — паслядоўная і мэтанакіраваная палітыка супраць беларускай дзяржаўнасці, нашага народа і яго будучыні. Супраць краіны — заснавальніка ААН, рэгіянальнага міратворца, важнага звяна спалучэння Захаду і Усходу. Краіны, якая яшчэ не загінула раны Вялікай Айчыннай вайны, прыняла на сябе асноўную долю попелу Чарнобыля.

Гэта толькі пацвярджае тое, пра што я неаднаразова казаў раней: **праблемы, з якімі мы сутыкнуліся, маюць яскрава выяўленае знешняе паходжанне.**

Калі б мы, як некаторыя постсавецкія рэспублікі, паддаліся ліхаманцы змяняльнасці ўлады, дапусцілі шараханні ў палітыцы і ідэалогіі, то некіравальнае пікіраванне было б ужо не спыніць. Нас чакалі б міграцыя, раз'яднанасць народа, дысфункцыя эканомікі, рост злачыннасці, страта сацыяльнай дзяржавы — жылі б па прынцыпе: хто можа, той жыўвае. І ўсё гэта незваротна, на стагоддзі, калі не назаўжды!»

ФОТА БЕЛТА